

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Προσφυγή Στη Δικαιοσύνη](#) > [Ευρωπαϊκός Δικαστικός Άτλας Στον Τομέα Των Αστικών Υποθέσεων](#) > [Βρυξέλλες I \(αναδιατύπωση\)](#) > [Austria](#)

Βρυξέλλες I (αναδιατύπωση)

Αυστρία

Αυστρία

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ/ΑΡΧΩΝ

Το παρακάτω εργαλείο αναζήτησης θα σας βοηθήσει να προσδιορίσετε τα δικαστήρια ή τις αρχές με αρμοδιότητα για συγκεκριμένη ευρωπαϊκή νομική πράξη. Σημείωση: παρότι έχει καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για να διασφαλιστεί η ακρίβεια των αποτελεσμάτων, ενδέχεται, να μην καλύπτονται ορισμένες περιπτώσεις καθορισμού αρμοδιότητας.

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

1) Ποια είναι γενικώς η έννοια του όρου «ανακοίνωση δίκης»:

Ως «ανακοίνωση δίκης» («Streitverkündung») νοείται η επίσημη γνωστοποίηση επικείμενης ή ήδη εκκρεμούς διαφοράς σε τρίτον, που μέχρι τότε δεν μετείχε στη δίκη, από έναν από τους διαδίκους. Η γνωστοποίηση μπορεί να περιέχει και πρόσκληση για άσκηση πρόσθετης παρέμβασης. Ο διάδικος που ανακοινώνει τη δίκη καταθέτει στο δικαστήριο προς τον σκοπό αυτό αντίστοιχο δικόγραφο, το οποίο κοινοποιείται επίσημα στον τρίτο από το δικαστήριο. Η ανακοίνωση δίκης δεν γεννά στον τρίτο υποχρέωση για άσκηση παρέμβασης, αντιθέτως, ο τελευταίος μπορεί να αποφασίζει ελεύθερα από νομικής άποψης κατά πόσον και, σε καταφατική περίπτωση, υπέρ ποιου διαδίκου θα ασκήσει παρέμβαση ως «προσθέτως παρεμβαίνων». Ακόμη και αν ο τρίτος ασκήσει παρέμβαση, δεν καθίσταται διάδικος, αλλά (απλός) προσθέτως παρεμβαίνων, του οποίου οι δηλώσεις και οι πράξεις δεν μπορούν να αντιφάσκουν με αυτές του κύριου διαδίκου. Δικαστικά έξοδα δεν μπορούν να επιβληθούν στον προσθέτως παρεμβαίνοντα. Αν όμως νικήσει ο κύριος διάδικος, ο προσθέτως παρεμβαίνων έχει αξίωση αποζημίωσης κατά του αντιδίκου για τα δικαστικά του έξοδα.

Εκείνος στον οποίο δόθηκε η ευκαιρία, μέσω της ανακοίνωσης δίκης, να επηρεάσει την εξέλιξη της δίκης, μέσω της παρέμβασής του ως προσθέτως παρεμβαίνων, μπορεί —ακόμη και αν δεν παρενέβη στη δίκη— να εγείρει αξιώσεις αποζημίωσης λόγω κακής διεξαγωγής της δίκης, μόνο όμως για τη διεξαγωγή της δίκης πριν από την παρέμβασή του ή για διαθέσεις του αντικειμένου της δίκης τις οποίες δεν μπόρεσε να αποτρέψει ακόμη και ως προσθέτως παρεμβαίνων ή —στην περίπτωση που δεν παρενέβη— τις οποίες δεν θα μπορούσε να είχε αποτρέψει. Ο προσθέτως παρεμβαίνων μπορεί, υποστηρίζοντας τον διάδικο υπέρ του οποίου παρενέβη, να συμβάλει στη νίκη του τελευταίου στη δίκη και έτσι να αποτρέψει αναγωγική δίκη κατά του ιδίου ή έστω να βελτιώσει τη θέση του σε μια τέτοια δίκη.

2) Ποια είναι τα κυριότερα αποτελέσματα των αποφάσεων για τους τρίτους στους οποίους ανακοινώθηκε η δίκη:

Αφετηρία για την ανακοίνωση δίκης αποτελεί το γεγονός ότι ένας διάδικος σε εκκρεμή δίκη έχει λόγους να φοβάται τη δυσμενή έκβασή της, έχει όμως ταυτόχρονα την προσδοκία, ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, θα μπορεί να εγείρει αξίωση κατά του τρίτου. Το συμφέρον του διαδίκου που ανακοινώνει τη δίκη είναι, συνεπώς, είτε να μη χάσει τη δίκη (σκοπός στην επίτευξη του οποίου μπορεί να του φανεί χρήσιμη η παρέμβαση του

προσθέτως παρεμβαίνοντας) είτε (στην περίπτωση που χάσει τη δίκη) να αποκαταστήσει τη ζημία του κερδίζοντας την επόμενη δίκη κατά του εν λόγω τρίτου.

Ταυτόχρονα, ο διάδικος που ανακοινώνει τη δίκη αποτρέπει, μέσω της ανακοίνωσης αυτής, την έγερση σε βάρος του σε επόμενη δίκη ορισμένων αξιώσεων αποζημίωσης για κακή διεξαγωγή της δίκης εκ μέρους του τρίτου στον οποίο ανακοινώθηκε η δίκη: Ο τρίτος, στον οποίο ανακοινώθηκε η δίκη και ο οποίος είχε έτσι τη δυνατότητα να επηρεάσει την έκβασή της, μπορεί να εγείρει αξιώσεις αποζημίωσης λόγω κακής διεξαγωγής της δίκης, μόνο όμως για τη διεξαγωγή της δίκης πριν από την παρέμβασή του ή για διαθέσεις του αντικειμένου της δίκης τις οποίες ακόμη και ως προσθέτως παρεμβαίνων δεν μπόρεσε να αποτρέψει ή δεν θα μπορούσε να είχε αποτρέψει. Ο προσθέτως παρεμβαίνων μπορεί να προβάλλει μέσα επίθεσης και άμυνας και να διενεργεί διαδικαστικές πράξεις, εφόσον δεν έρχεται σε αντίφαση με τον κύριο διάδικο. Εάν επακολουθήσει δίκη μεταξύ του κύριου διαδίκου και του προσθέτως παρεμβαίνοντος, τα αποτελέσματα της τελεσίδικης απόφασης της πρώτης δίκης εκτείνονται στον προσθέτως παρεμβαίνοντα ή σε εκείνον ο οποίος, παρότι προσκλήθηκε, δεν παρενέβη στη δίκη, σε τέτοιον βαθμό, ώστε τα πρόσωπα αυτά να μην μπορούν ως διάδικοι επόμενης δίκης να προβάλουν ενστάσεις οι οποίες έρχονται σε αντίφαση με τις αναγκαίες παραδοχές της απόφασης της πρώτης δίκης.

3) Η ανακοίνωση δίκης δεν αναπτύσσει δεσμευτικά αποτελέσματα σε σχέση με την νομική κρίση της κύριας δίκης.

4) Ο προσθέτως παρεμβαίνων δεν δεσμεύεται από το αποτέλεσμα της αρχικής δίκης, αν δεν μπόρεσε να προβάλει μέσα επίθεσης και άμυνας λόγω της στάσης στην οποία βρισκόταν η δίκη κατά τον χρόνο της παρέμβασής του ή λόγω δηλώσεων και πράξεων του κύριου διαδίκου (π.χ. επειδή ο τελευταίος έθεσε εκτός δίκης ορισμένα γεγονότα ή απαιτήσεις).

5) Όπως ήδη αναφέρθηκε, η ανακοίνωση δίκης παράγει αποτελέσματα ανεξάρτητα από το αν ο τρίτος παρέμβει ή όχι στη(ν) (κύρια) δίκη ως προσθέτως παρεμβαίνων.

6) Η ανακοίνωση δίκης δεν επηρεάζει τη σχέση μεταξύ του τρίτου και του αντιδίκου του διαδίκου που ανακοίνωσε τη δίκη, εκτός εάν ο τρίτος παρέμβει υπέρ του αντιδίκου.

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Συναφώς, γίνεται παραπομπή στις αντίστοιχες πληροφορίες που έχει δημοσιεύσει η Αυστρία στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης στο τμήμα «Προσφυγή σε δικαστήριο» — «Εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων» — «Διαδικασίες για την εφαρμογή δικαστικών αποφάσεων», στον ακόλουθο σύνδεσμο [URL](#).

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

- στην Αυστρία ενώπιον του «Bezirksgericht» (ειρηνοδικείου) στο οποίο εκκρεμεί η διαδικασία εκτέλεσης. Στην περίπτωση των αιτήσεων αναγνώρισης ότι δεν συντρέχει κανένας από τους λόγους άρνησης της αναγνώρισης (άρθρο 36 παράγραφος 2), καθώς και στην περίπτωση των αιτήσεων άρνησης της αναγνώρισης (άρθρο 45) αρμόδιο είναι το «Bezirksgericht» (ειρηνοδικείο), στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία ή την έδρα του ο διάδικος που δεσμεύεται από την απόφαση.

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

- στην Αυστρία ενώπιον του «Landesgericht» (πρωτοδικείου) στο οποίο υπάγεται ιεραρχικά το «Bezirksgericht» (ειρηνοδικείο) στο οποίο εκκρεμεί η διαδικασία εκτέλεσης.

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

- στην Αυστρία ενώπιον του «Oberster Gerichtshof» (Ανώτατου Δικαστηρίου), στο οποίο υπάγεται ιεραρχικά το

«Bezirksgericht» (ειρηνοδικείο) στο οποίο εκκρεμεί η διαδικασία εκτέλεσης.

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Επιτρέπεται μόνον η χρήση της γερμανικής γλώσσας.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

- στην Αυστρία: το άρθρο 99 του νόμου για τη δικαστική δικαιοδοσία (Jurisdiktionsnorm).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

- στην Αυστρία: το άρθρο 21 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Zivilprozessordnung).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

- η σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 6 Ιουνίου 1959
- η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές υποθέσεις και για την αναγνώριση των δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στη Σόφια στις 20 Οκτωβρίου 1967
- η σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των διαιτητικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 16 Ιουνίου 1959
- η σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 14 Ιουλίου 1961, και το σχετικό πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στο Λονδίνο στις 6 Μαρτίου 1970
- η σύμβαση μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 6 Φεβρουαρίου 1963
- η σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 15 Ιουλίου 1966
- η σύμβαση μεταξύ του Λουξεμβούργου και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 29 Ιουλίου 1971
- η σύμβαση μεταξύ της Ιταλίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, των δικαστικών συμβιβασμών και των συμβολαιογραφικών πράξεων, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 16 Νοεμβρίου 1971
- η σύμβαση μεταξύ της Αυστρίας και της Σουηδίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Στοκχόλμη στις 16 Σεπτεμβρίου 1982
- η σύμβαση μεταξύ της Αυστρίας και της Ισπανίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των εκτελεστών δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Φεβρουαρίου 1984
- η σύμβαση μεταξύ της Φινλανδίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Νοεμβρίου 1986
- η σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας για την αμοιβαία δικαστική συνεργασία, η οποία υπογράφηκε στη Βιέννη στις 16 Δεκεμβρίου 1954
- η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας για κοινές σχέσεις σε αστικές υποθέσεις και σχετικά με έγγραφα, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 11 Δεκεμβρίου 1963
- η σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας

περί δικαστικής συνδρομής σε θέματα αστικού και οικογενειακού δικαίου και περί ισχύος και επιδόσεως εγγράφων, και το επισυναπτόμενο Πρωτόκολλό της, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Νοεμβρίου 1965.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 01/07/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.